

staten), men hvis arbejdet er udført i bopælsstaten og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i denne stat alene for at påtage sig det pågældende hverv, så beskattes den pågældende dér. Bestemmelsen har betydning for ambassadepersonale o.lign.

Af stk. 3 fremgår, at de almindelige bestemmelser om personlige tjenesteydelser (artikel 15), om bestyrelshonorarer (artikel 16) og om kunstnere og sportsudøvere (artikel 17) finder anvendelse i stedet for stk. 1 og 2 i tilfælde, hvor vederlaget udbetales i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som udøves af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller offentligtretlige institutioner.

Artikel 20. Studerende og praktikanter

Studerende ved studier, der er af en sådan karakter, at de berettiger til offentlig studiestøtte, og foretnings-, fiskeri-, industri-, landbrugs- eller skovbrugslærling, der alene opholder sig i en kontraherende stat med henblik på studier eller praktikophold, og som umiddelbart forud for opholdet var hjemmehørende i en anden kontraherende stat, beskattes ikke i staten, hvor studierne eller praktikopholdet foregår, af beløb fra kilder uden for denne stat, som modtages til underhold, studie eller praktik.

Artikel 21. Virksomhed i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster

Bestemmelsen regulerer beskatningen af indtægt ved kulbrintevirksomhed og hertil tilknyttet virksomhed.

Det følger af stk. 1, at artikel 21 anvendes fremfor de øvrige bestemmelser - bortset fra art. 8 om skibs- og luftfart - i overenskomsten i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver virksomhed i en anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af kulbrinteforekomster i denne anden stat.

I stk. 2 og 3 fastlægges, hvornår en person anses for at have et fast driftssted i kildelandet, og derved i hvilke tilfælde kildelandet kan beskattes. Det følger af stk. 2, at virksomhed som nævnt ovenfor, som en person hjemmehørende i en stat udøver ud for kysten på en anden stat, medfører at personen får fast driftssted i kildelandet. Tilsvarende gælder hvis efterforsknings- eller indvindingsområdet strækker sig fra et sted ud for kysten og ind på denne stats landområde. Endelig medfører opbygning af rørledning

m.v. til transport af uraffinerede kulbrinter og bygningsarbejder i tilknytning hertil, at der etableres et fast driftssted, hvis rørledningen m.m. vedrører et projekt, der strækker sig fra et sted ud for kysten og ind på landområdet. Det er en forudsætning for, at der statueres fast driftssted, at virksomheden finder sted i en periode eller i perioder, som sammenlagt overstiger 30 dage inden for en 12-måneders periode. I tilfælde, hvor virksomhed i forbindelse med kulbrinteuudvinding ikke er omfattet af stk. 2 finder overenskomstens bestemmelser anvendelse i stedet. Dette medfører bl.a., at virksomhed ved forundersøgelser eller kulbrinteuudvinding på landjorden ikke etablerer fast driftssted efter 30 dage, men i stedet efter bestemmelserne i artikel 5.

Ved beregningen af 30 dages tidsgrænsen medregnes tid, som et interesseforbundet foretagende har brugt i forbindelse med samme projekt, hvis det interesseforbundne foretagendes virksomhed i væsentlig grad er af samme art, jf. stk. 4.

Et foretagendes indkomst ved supply-virksomhed med skib eller luftfartøj til et sted ud for kysten i en anden kontraherende stat, hvor der foretages forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter, kan kun beskattes i det land, hvor foretagendet er hjemmehørende, jf. stk. 5. Dette medfører, at supply behandles efter samme regler som gælder efter artikel 8 for international skibs- og luftfart.

Efter stk. 6, behandles skibe, både og luftfartøjer, der anvendes til supply, som skibe og luftfartøjer i international trafik i relation til formuebeskatning (art. 23, stk. 3) og i relation til beskatning af fortjeneste ved afhændelse (art. 13, stk. 4).

I stk. 7 bestemmes beskatningsretten til løn og lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved arbejde, som udføres i en anden kontraherende stat, for en arbejdsgiver, der driver virksomhed omfattet af stk. 1 og 2.

Som generel regel gælder, at kildelandet kan beskattes lønindkomsten, hvis arbejdet strækker sig over en periode eller over perioder, som sammenlagt overstiger 30 dage inden for en 12-måneders periode.

I tilfælde, hvor arbejdet har forbindelse med udnyttelse af forekomster på midtlinien mellem to kontraherende stater, og der foreligger en aftale om fælles udnyttelse, og udnyttelsen sker samtidigt på begge sider af midtlinien, og der mellem de kompetente myndigheder i staterne er indgået en aftale herom, så beskattes lønindkomsten i bopælsstaten.

Løn og vederlag for arbejde på »supply-skibe« kan beskattes i flagstaten. D.v.s. bopælslandet lempes efter kreditmetoden. Løn og vederlag for arbej-